

1. Juridische en grondwettelijke bezwaren

- **Inperking van de vrijheid van meningsuiting**
De vrijheid van meningsuiting (art. 7 Grondwet en art. 10 EVRM) wordt ingeperkt. Hoewel deze vrijheid niet absoluut is, moet een beperking noodzakelijk, proportioneel en zo nauw mogelijk geformuleerd zijn. Het wetsvoorstel kan te breed of vaag zijn, waardoor legitieme politieke, artistieke of journalistieke uitingen in gevaar komen.
 - **Vagheid en onduidelijkheid ('chilling effect')**
Termen als "*verheerlijken*" en "*openbare steunbetuiging*" zijn vaag. Onzekerheid over wat precies strafbaar is kan leiden tot zelfcensuur, ook bij mensen die niets met terrorisme te maken hebben. Dit kan de publieke discussie over controversiële onderwerpen verstikken.
 - **Strijd met jurisprudentie van het EHRM**
Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelt dat beperkingen op meningsuiting rond gevoelige thema's zeer nauwkeurig moeten worden afgebakend. Een te ruime formulering kan in strijd zijn met art. 10 EVRM, zeker als er geen direct verband is tussen de uiting en concreet gevaar voor geweld.
-

2. Maatschappelijke en politieke bezwaren

- **Risico op politiek misbruik**
Een toekomstige regering zou de wet kunnen inzetten om bepaalde politieke stromingen, activisten of minderheden te criminaliseren, onder het voorwendsel dat zij "steun betuigen" aan een verboden organisatie.
 - **Uitsluiting van gemeenschappen**
Vooral groepen die al onder verdenking staan (bijvoorbeeld bepaalde migranten- of religieuze gemeenschappen) lopen extra risico om te worden vervolgd, wat kan leiden tot polarisatie en wantrouwen richting overheid.
 - **Belemmering van maatschappelijke dialoog**
Mensen die het beleid rond terrorismebestrijding willen bekritisieren, of willen wijzen op de beweegredenen van strijdende partijen, kunnen bang worden om zich uit te spreken — terwijl open debat juist nodig is om radicalisering te voorkomen.
-

3. Praktische en uitvoeringsbezwaren

- **Bewijsproblematiek**
Het vaststellen van "*verheerlijking*" of "*steun*" is interpretatief. Iemand kan ironisch, sarcastisch of academisch over een groep spreken, maar toch verkeerd worden geïnterpreteerd. Dit kan leiden tot willekeur in vervolging.
- **Dubbeling met bestaande wetgeving**
Nederland heeft al strafbepalingen voor opruiing, bedreiging en medeplichtigheid aan terrorisme. Het nieuwe wetsvoorstel voegt weinig toe, maar vergroot wel het risico op overcriminalisering.

- **Extra belasting voor politie en justitie**

Het monitoren en interpreteren van uitspraken op sociale media of in het publieke debat vergt veel capaciteit, terwijl de opbrengst in termen van daadwerkelijke terrorismebestrijding beperkt kan zijn.

4. Principiële bezwaren

- **Ideeën versus daden**

Strafrecht hoort primair gericht te zijn op daden die concreet gevaar opleveren. Het straffen van louter uitingen, zonder dat er direct gevaar voor geweld bestaat, schuift richting 'gedachtenpolitie'.

- **Democratische robuustheid**

Een volwassen democratie moet in staat zijn om schokkende, verwerpelijke meningen te verdragen zolang ze niet direct aanzetten tot geweld. Anders verliest zij haar morele en juridische geloofwaardigheid.

- **Risico op martelaarschap en contrareactie**

Het vervolgen van mensen om hun uitspraken kan contraproductief werken, door hen in de ogen van gelijkgestemden tot martelaar te maken en hun boodschap extra aandacht te geven.